

Hr. Torben Lund spørger, hvor det skal komme fra. Jeg kan sige, at der vil være en finanslovdebat i næste uge, men jeg vil henvise til vores nydelige oplæg til finansloven 1997, hvor alt er finansieret, hvor vi opnår balance på de offentlige budgetter, og hvor vi oven i købet – uden at vi i øvrigt indregner dem – stort set også opnår balance på statens regnskab for næste år. Men der er nogle privatiseringer med, og det er selvfølgelig ikke en varig balance, der opnås på den måde.

Til sidst bare en kort bemærkning til hr. Bjørn Elmquist. Nu tror jeg nok, at nogle af de ord, der blev brugt, er sagt af hr. Anders Fogh Rasmussen, men det skal nu ikke forhindre mig i at tilslutte mig dem. Jeg kan sige til hr. Bjørn Elmquist, at de ord, der bruges i salen her i dag om hr. Bjørn Elmquists retspolitik og retspolitiske opfattelse, ikke er for noget at regne i forhold til de ord, jeg hører blive brugt om hr. Bjørn Elmquists retspolitik, når jeg kommer ud til vælgerne.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det var med stor interesse, jeg lyttede til, hvad fru Anne Birgitte Lundholt sagde, i særdeleshed om vores EU-politik, hvor hun med rette skosede regeringen for ikke at gøre nok og ikke tænke nyt og den slags. Men hvad gjorde De Konservative sig så til ordførere for? Jo, nu skulle vi tale om forbeholdene én gang til.

Jeg er altså nødt til at stille spørgsmålet helt direkte til fru Anne Birgitte Lundholt, fordi man kunne blive meget, meget i tvivl – i hvert fald hvis man hørte, hvad der blev sagt: Går Det Konservative Folkeparti pludselig ind for, at vi skal have et europæisk politikorps? Går Det Konservative Folkeparti ind for, at vi skal have en europæisk hær? Er det den slags, Det Konservative Folkeparti pludselig prøver at føre EU-debatten på? Så vil jeg sige: god fornøjelse! Der skal ikke være stor tilslutning fra Fremskridtspartiet til den slags.

Hvad med, om Det Konservative Folkeparti i stedet begyndte at tænke lidt nyt og ikke så konservativt? Tænkte på, hvordan vi kunne få EU til at fungere, tænkte på, hvordan vi sammen kunne gå i gang med at lave et oplæg, så vi fik det indre marked til at fungere frem for disse fatamorgaer.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skal takke fru Anne Birgitte Lundholt for svaret. Jeg kan forstå, at vi nu kan sætte kravet om at sænke eller helt fjerne lejeværdien over på listen over tidligere konservative, ultimative krav.

Der er altså kun ét ultimativt krav tilbage: Balance på de offentlige budgetter. Og det er jo et behændigt krav, for det er jo tilsyneladende ved at opfylde sig selv. Jeg har forstået det sådan, at pengene i øjeblikket strømmer ind i statskassen, og at der pr. automatik kommer balance, og så er det ultimative krav jo opfyldt.

Det er jo en nem måde at stille krav på, og derfor vil jeg give regeringen et godt råd: Ikke noget nyt udsalg til De Konservative. Det er ikke nødvendigt, for De Konservative vil tilsyneladende være med. Uanset prisen vil de være med i et nyt forlig, og det er vi lidt ærgerlige over. Det er jo lidt for nemt for finansministeren at gå til højre, men på den anden side er det også opmuntrende, for så kan vi være sikre på, at vi ikke igen skal have udsalg i stil med milliarder til militæret og fjernelse af formueskatten.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er altså virkelig interessant, det, der er sket på det sidste, altså det konservative tilbagetog med hensyn til, hvilke krav man vil stille til finansloven. Jeg mener ikke, man har set et tilbagetog af sådanne dimensioner, siden de danske soldater forlod Dybbøl i 1864. Det er virkelig et tilbagetog, der vil noget.

De Konservative linede jo tidligere op med det mest borgerlige oplæg, det mest konservative oplæg, man kan forestille sig, og har sagt til aviserne, at der er ultimative krav med hensyn til afvikling af lejeværdi og sociale nedskæringer. I dag er der kun det ene ultimative krav, der – som det er sagt – opfylder sig selv, fordi der er ved at være balance på de offentlige udgifter. Jeg vil godt spørge den konservative ordfører: Det er vel sådan, at det i højere grad er konjunkturerne end den konservative indsats, der kan opfylde dette såkaldte ultimative krav fra De Konservative?

Men som sagt: Det er da udmærket. Alt tyder på, at regeringen kan få et forlig med De Konservative uden at give én eneste indrømmelse til De Konservative. Det synes jeg er meget, meget interessant.